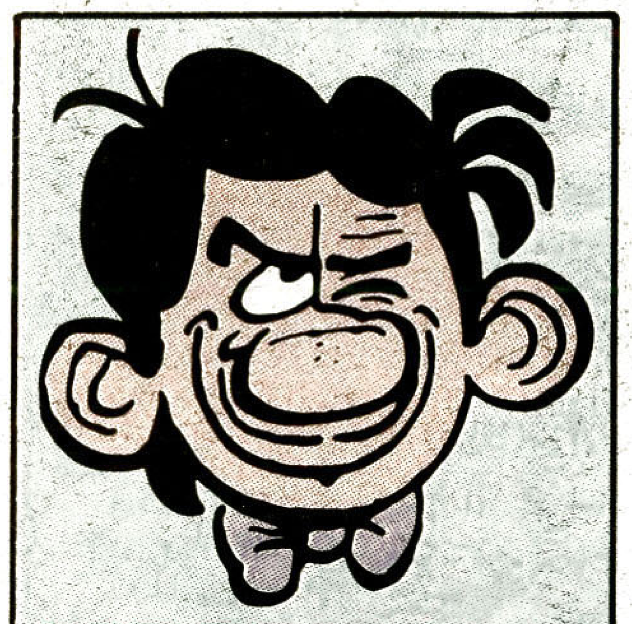

UTANMAZ ADAM

Dıgıl

Bütün zamanların en dıgıl çizgi roman dergisidir

Fiyatı: 1500 Lira (KDV içinde)

Perşembe günleri çıkar

Sayı: 132

7 Kasım 1991

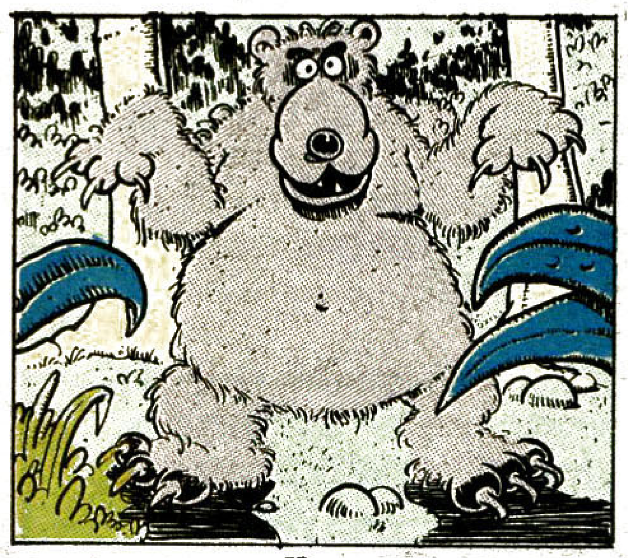

SONER GÜNDAY'DAN
SITKI SEDAT

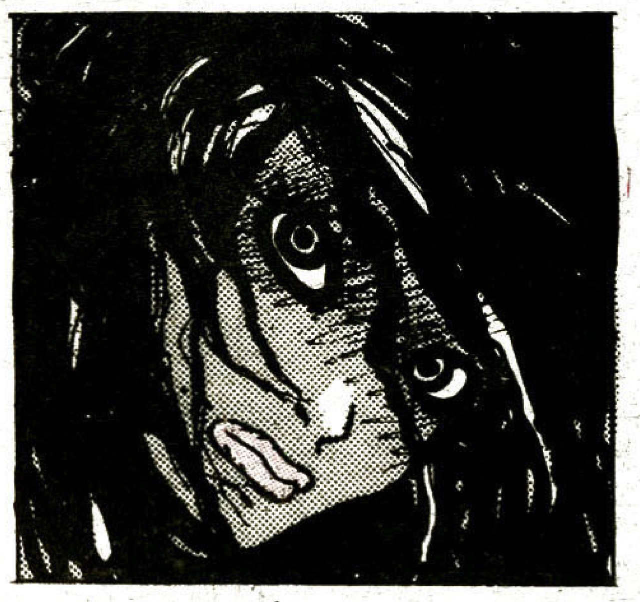

SUAT GÖNÜLAY'DAN
YEŞİL MASAL

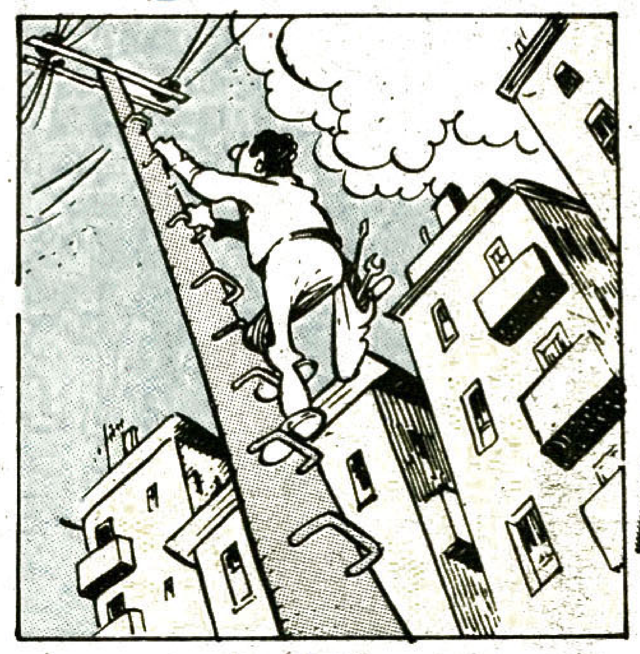

MURAT VE GÜRCAN'DAN
VUR EMRİ

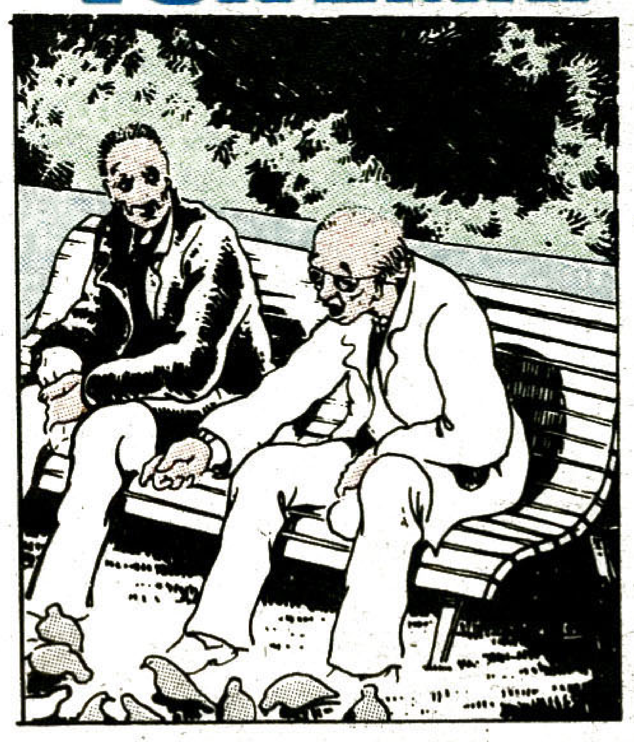

LEVENT ÇANGA'DAN
KUŞLAR

DEPLASMAN

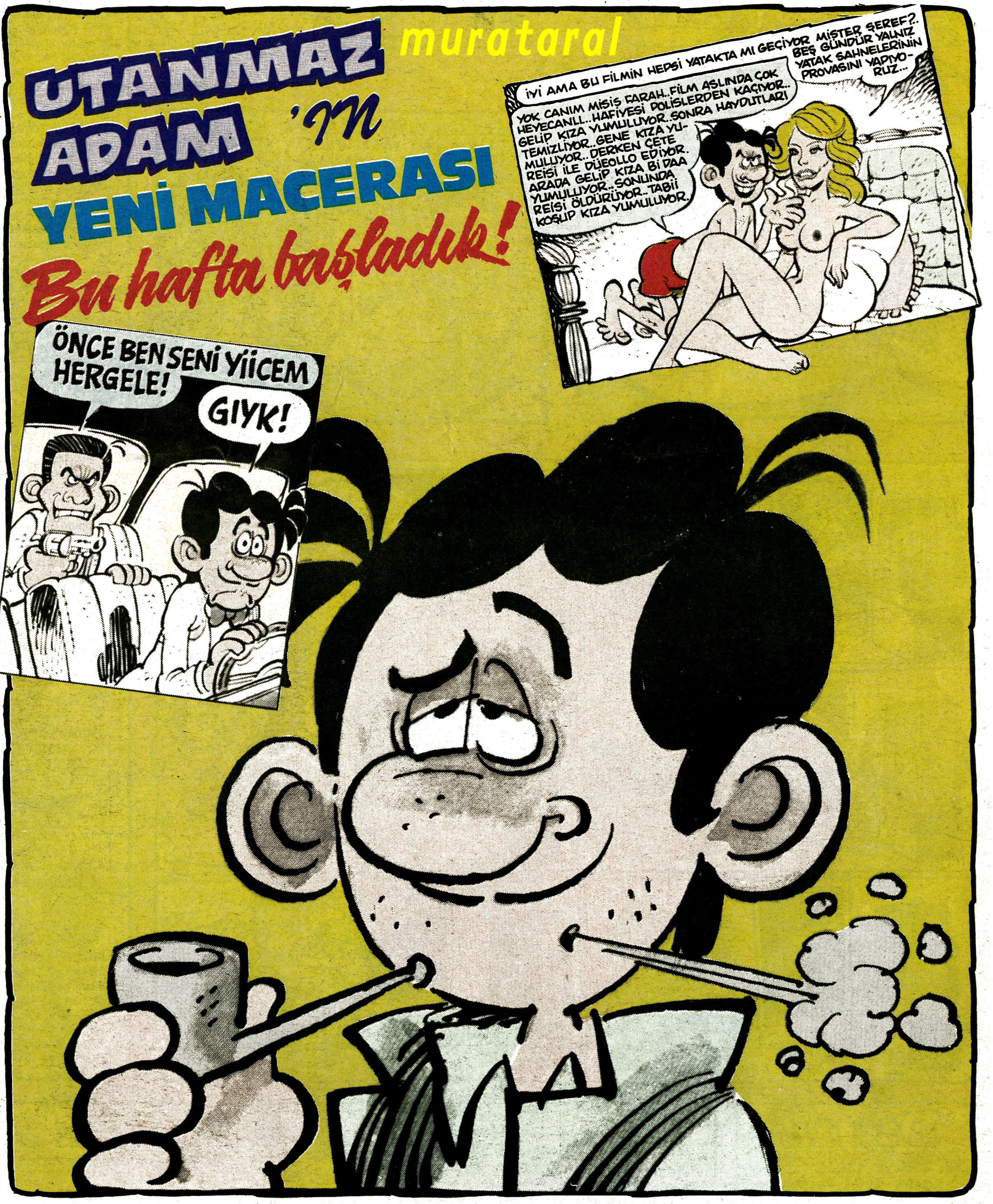

MİKRO MAGANDA

● SERHAT GÜRPINAR

Ayıptır Şeetmesi

● MURAT

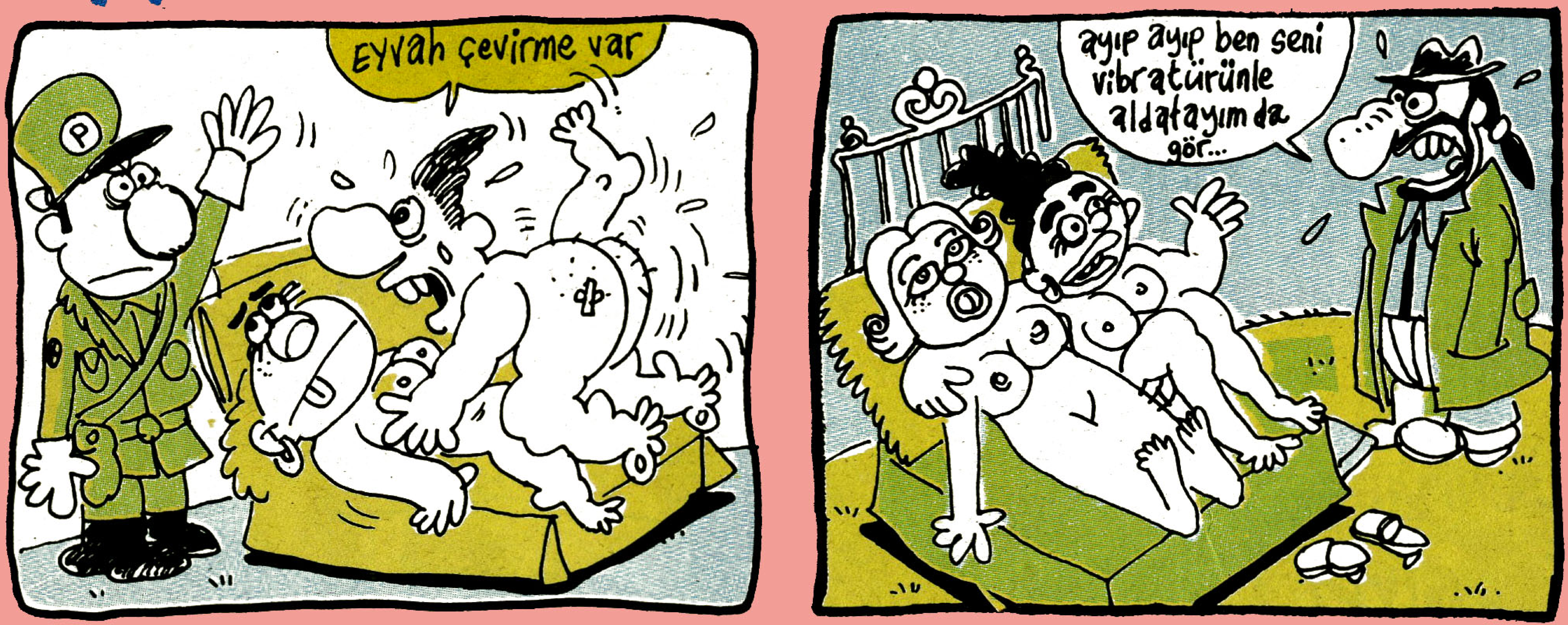

● İBRAHİM SARI

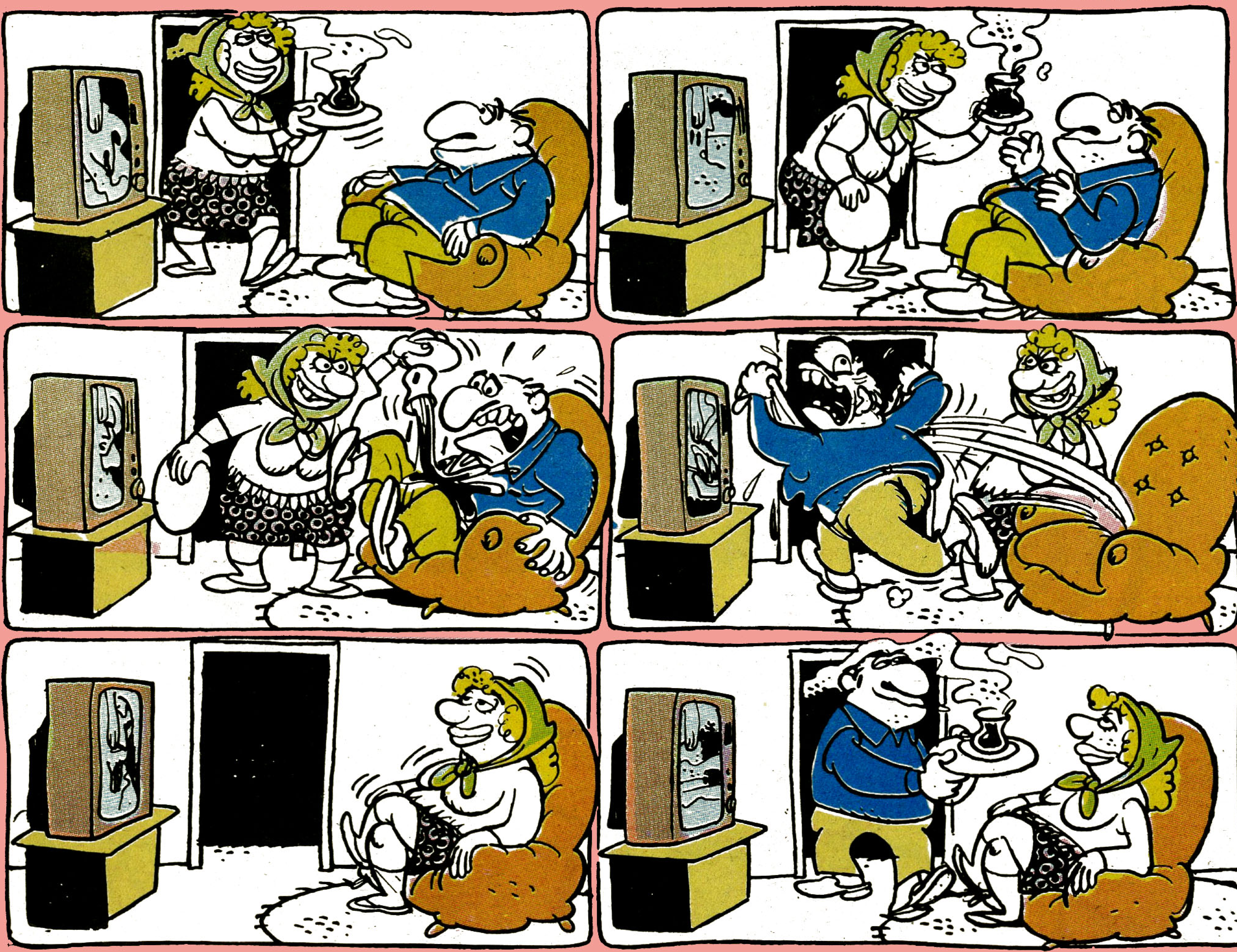

Dıgıl

10. İstanbul Kitap Fuarı

GEÇTİĞİMİZ günler içinde 10. İstanbul Kitap Fuarı açıldı. Bu yıl fuara ilgi geçen senelere göre daha yoğun. Öğrenciler, çalışanlar her kesimden binlerce kitap sever fuarı ziyaret ediyor...

Gülmece adına çok sevindirici bir noktadan söz etmek istiyoruz.

Kitap severler mizah, karikatür kitaplarının satıldığı reyonlarda kuyruk oluyorlar... Yıllardır süren durgunluk büyük bir patlamaya neden oldu; Bu yıl içinde peşpeşe mizah ve karikatür kitapları yayınlandı. Özellikle Joker yayınları tarafından basılan karikatür kitaplarının pek çoğu 3. basıma ulaştılar. Yaklaşık her kitap 5 ile 10 bin arasında sattı.

Karikatür kitaplarına özellikle gençler büyük ilgi gösteriyor. Dergilerden izledikleri karikatüristlerin kitaplarını kütüphanelerinin baş köşesine yerleştiriyorlar.

Resimli roman ve karikatür kitapları yaklaşık 30 senedir yayıncılar tarafından üvey evlat muamelesi görüyordu. Oysa bu yıl karikatür, resimli roman ve mizah kitapları en çok satan kitapların başını çekiyor. Satış grafikleri hızla artıyor...

Bu yıl 10. İstanbul Kitap Fuarı'nda bulabileceğiniz gülmece kitaplarından bazılarını sunuyoruz. Önermesi bizden okuması sizden.

Joker yayınlarından: Harala Gürele ve Abazan - **M. Çağçağ**, Son İmparator – **M. Kürüz**, Bezgin Bekir - **T.Akgün**, Hepsi Hikâye - **Kemal Gökhan**, Terelli Pictures - **Can Barslan**, Seks Hakkında, **Woody Allen** - Hayatım Roman **S. Gönülay**.

Cep yayınlarından: Kaldırım Yazıları - **Vedat Özdemiroğlu**.

İletişim yayınlarından: Vicdan - **İlban Ertem.**

Siz mizah okuyucularından gülmece kitaplarına gösterdiğiniz ilgi devam ettiği sürece birçok sanatçıdan yeni mizah, karikatür ve resimli roman kitapları çıkacağına inanıyoruz.

İstanbul dışındaki okurlarımıza da yaşadıkları kentlerde böyle anlamlı ve güzel kitap fuarları düzenlenmesini diliyoruz.

10 Kasım tarihine kadar Kitap Fuarı açık haydi kitap severler buyrun kitap fuarına.

DIG

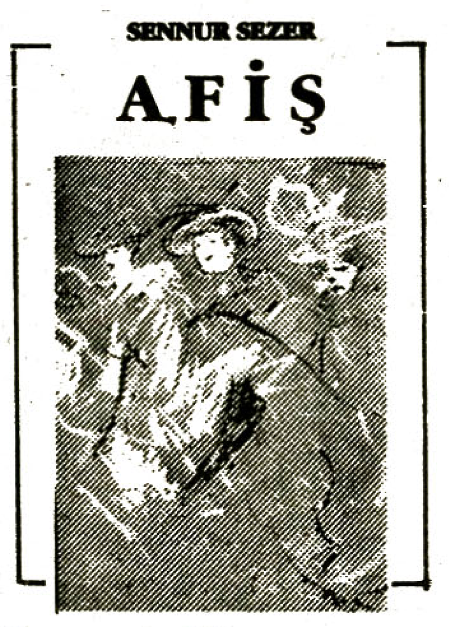

Sennur Sezer, Gerçek Sanat Yayınları arasında çıkan **"Afiş"** adlı şiir kitabında çağımızı, çağımızın baskılarına hedef olan insanı irdeliyor. **Afiş**'te çağımıza kadın gözüyle de bakılıyor. **Afiş** her türlü baskı karşısında direnmenin şiirlerini içeriyor. Yer yer ironik anlatımın egemen olduğu şiirler duygusal olmaktan çok akılcı.

* * *

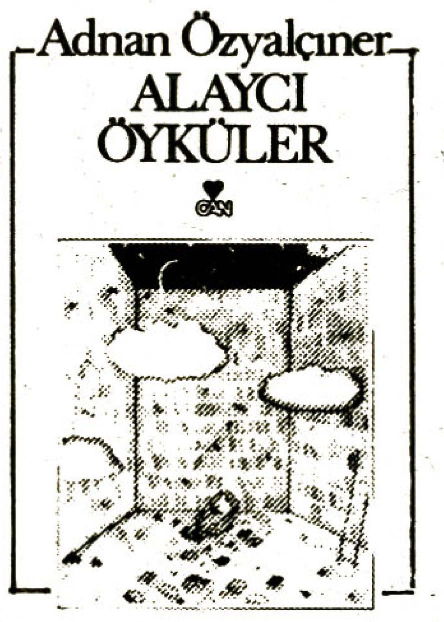

Adnan Özyalçıner, 1991 Haldun Taner Öykü Ödülü'nü kazanan **"Cambazlar Savaşı Yitirdi"** adlı kitabında geçmişten günümüze İstanbul'u anlatmıştı. Can Yayınları arasında yeni çıkan **"Alaycı Öyküler"** kitabında mizah ağırlıklı öykülerini bir araya getirdi. Öyküler, yaşadığımız günlerin siyasal, toplumsal, yaşamsal çelişkilerini ortaya koyuyor. Güldürürken düşündüren öyküler.

* * *

DIGIL'CILARA DUYURU:

DIGIL'ın 1'den 30'a kadar olan sayılarına acilen ihtiyacımız vardır. Elinde bu sayıların herhangi bir tanesi bile olan okuyucularımızın aşağıdaki adres ya da telefona başvurmaları rica olunur.
NOT: Karşılığı ödenecektir.
Tel: **574 54 92**
Adres: **Sipahioğlu Cad. Tülgüt Apt. No: 10 Kat: 3 Yeşilyurt – İSTANBUL**

Dıgıl
Yıl: 3 Sayı: 132
7 Kasım 1991 Perşembe

Basıldığı Yer: *Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. İST.*
Haberleşme Adresi: *Sipahioğlu Cad. Tülgül Apt. No:10 Kat:3 Daire:6 Yeşilyurt-İstanbul*
Tel: *574 54 92*

HÜRYAY A.Ş. adına Sahibi: **OĞUZ ARAL**
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: **İNCİ ARAL**

DIGIL ABONE KOŞULLARI: 3 AYLIK: 24.700 TL. - 6 AYLIK: 49.400 TL.12 AYLIK: 98.800 TL. TEL: 550 25 04-6 HAT

UTANMAZ ADAM
Oğuz Aral
YENİ MACERA
1
YAN TARAFA FİYAKALI BİR YAZIYLA "YENİ MACERA DİYE YAZDIM AMA, ŞEREF'İN YENİ MACERASI İÇİN DAHA TEK KELİME BULAMADIM SEVGİLİ OKURLAR..
GÜNLERDİR SABAHLARA DEK UTANMAZ ADAM'A YENİ BİR HİKAYE DÜŞÜNÜYORUM..
SONRA ŞEREF HERİFE Bİ ÇAKTI... YOK YAVU O HERİF ŞEREFİ CİKLET GİBİ ÇİĞNEYİP PATLATIR BE..EN İYİSİ GÖRÜNMEZ OLSUNLAR AMA, ONU ÇİZDİK..
LÜTFEN YAVAŞ SESLE DÜŞÜN..ÇOCUKLAR UYANACAK..HEM KOMŞULAR DA GECELERİ KAVGA EDİYORUZ SANIYORLAR
KAFAMDA YENİ MACERAYLA KAHVALTI SOFRASINA OTURUYORUM.. BEN Mİ ÇAY İÇİYORUM, ÇAY MI BENİ İÇİYOR VALLA ANLAMIYORUM... ZATEN SON GÜNLERDE DE ÇAYLARIN TADI BİR ACAYİP OLDU...
ŞEREFİ FUTBOLCU YAPSAM.
YOK O HİKAYEYİ ÇİZMİŞTİM..
ÇOZZ!
İŞE GİTMEK İÇİN SOKAĞA ÇIKIYORUM.... KENDİ ARABAM DİYE BAŞKALARININ ARABASINA BİNMEYE KALKIYORUM..
YOKSA CASUSLU BİR MACERA MI ÇİZSEM.
YAKALAYIN! HIRSIZ VAAR ARABAMI KURCALIYOR.
SONRA DERGİYE GELİYORUM.. İKİ KERE BİZİM MATBAA DİYE BİTİŞİKTEKİ ÖZEL HASTANEYE DALMIŞIM... ONLAR DA BENİ ASABİYE SERVİSİNE YATIRMIŞLAR.ZOR KURTULDUM.. GÜNÜMÜ MASAMIN BAŞINDA BOŞ BİR RESİM KAĞIDINA BAKIP BOMBOŞ KAFAMI YUMRUKLAMAKLA GEÇİRİYORUM..
DANK!
DANK..DANK
KİMİ ARADINIZ.. EVDE KİMSE YOK KARDEŞİM..
TABİİ BU ARADA BİR KAÇ KEZ YURT DIŞINA KAÇMAYA DAVRANDIM..AMA, İŞLER YOLUNDA GİTMEDİĞİ İÇİN HER SEFERİNDE YAKALANDIM...
BU HERİFİ Bİ GAVUR GEMİSİNE DOĞRU YÜZERKEN YAKALADIK KOMSERİM
...VE ŞU ANDA DERGİNİN BASILMASINA 24 SAAT KALDI... HALA NE ÇİZECEĞİMİ BİLMİYORUM... ARTIK NE OLURSA OLSUN BİR UCUNDAN BAŞLAMAK ZORUNDAYIM..
VE YA SETTAR DEYİP BAŞLADIM... HAYDİ RASGELE....
ASMAM ÇARDAKTAN SUYU BARDAKTAN.. Bİ YOL ÖPEYİM GOCAMAN GIZ İLIMAN GÖBEKTEN AMANIN...

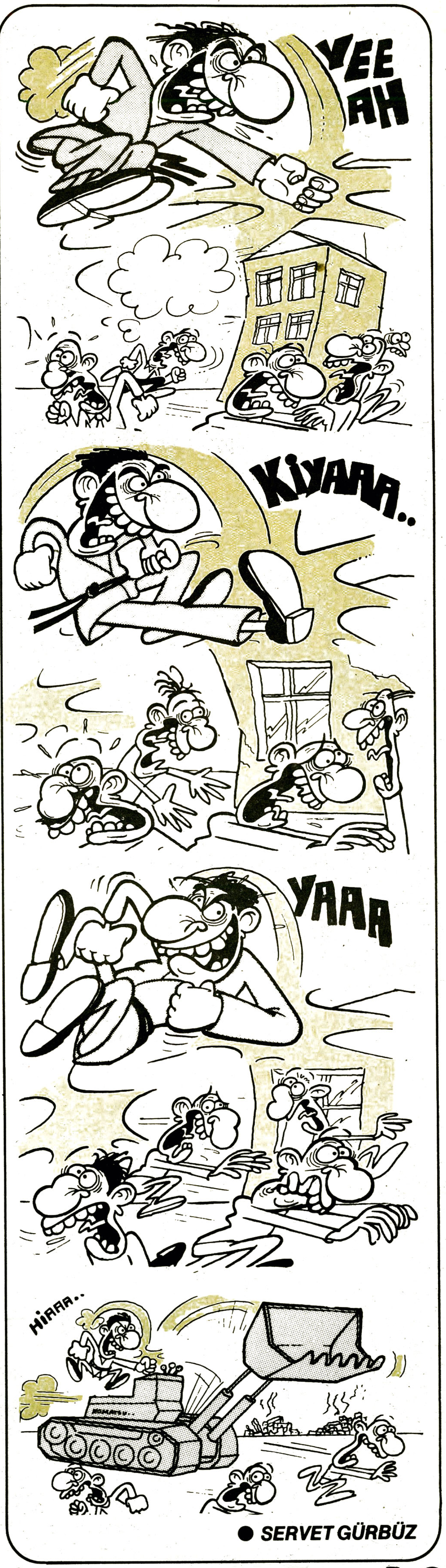
YEE AH
KIYAAA..
YAAA
HIRAA..
SERVET GÜRBÜZ

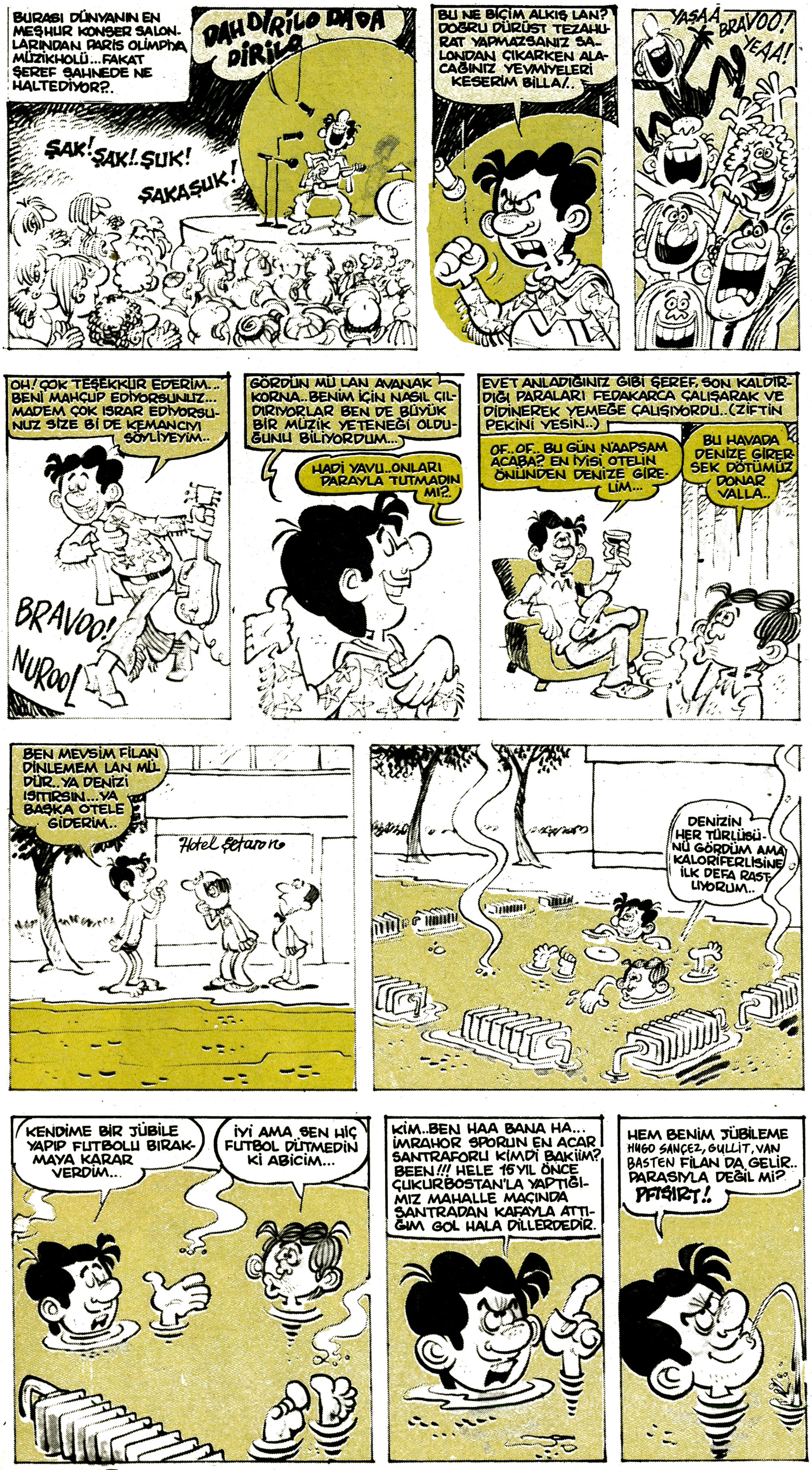

Tekin Aral Yazıyor

Dıgıl'ca

DEPLASMAN

TAKIMIN o haftaki maçı İstanbul'da deplasmanda idi. Sarıyer ile oynayacaklardı. Sarıyer ve birkaç takım daha, o yıl tehlikeli bölgeden uzaklaşmak ve orta sıralarda yer kapmak için kıyasıya bir mücadeleye girmişlerdi. Başkan Kamil, takımının bu takımlar arasından sıyrılmasını sağlamak için elinden geleni yapıyordu. Primler neredeyse iki katına çıkarılmıştı. Ayrıca maçlardan iki gün önce takım kampa alınıyordu. Dahası kamplara Kamil de katılıyordu.

"Ne olur ne olmaz bu adamları boş bırakmamak lazım" diyordu. Ve kamplara katılmasının futbolcular üzerinde moral açısından olumlu etki yaptığını düşünüyordu. Karısı ve evdeki çocukları bu işe bozuk çıkıyorlardı ama, Başkan Kamil onları umursamıyordu. Onun için takımın başarısı her şeyden önemliydi. Çünkü takımın başarısı demek, kendi başarısı demekti. Kulüp, başkanı olalıberi resimleri, demeçleri gazetelerde yayınlanan ünlü biri olmuş, çok geniş bir çevre edinmişti. Takım için gecesini gündüzüne kattığına, yaptığı onca maddi manevi fedakârlığa değiyordu doğrusu.

Sarıyer ile oynayacakları maç az önce de söylediğimiz gibi çok önemliydi. İstanbul'a maçtan iki gün önce geldiler. Ve yer ayırttıkları, şehrin en lüks otellerinden birine yerleştiler. Kamil futbolcuların moralleri yerinde olsun diye paraya pula bakmıyor, her şeyin en iyisini yapmaya çalışıyordu. Otel lokantasına bile istekte bulunulmuş, özel yemekler hazırlatılmıştı.

Eşyalarını odalarına yerleştirmiş, otelin girenin çıkanın belirsiz olduğu o koskocaman lobisinde oturuyorlar, sohbet ediyorlardı. Başkan Kamil, bir iki yönetici, takımın teknik direktörü ve İstanbul'da yaşayan, kendilerini ziyarete gelen bazı hemşerileri lobinin bir yanında, futbolcular ise az ilerde, lobinin diğer yanında idiler. Onlar da kendi aralarında konuşuyor, şakalaşıp gülüşüyorlardı.

Birden bir şey oldu. Lobideki onca ses aniden bıçak gibi kesildi. Başkan Kamil dahil alayının gözleri asansör kapısına çakılmıştı adeta.

Asansörden altı yedi adet hatun çıkmıştı ki inanılacak gibi değildi. Upuzun boyları, fıkır fıkır yuvarlaklıkları ile hepsi adama feleğini şaşırtacak cinstendi. Hele bir sapsarışını, beline kadar uzun saçlı olanı vardı ki, canlı mı yoksa taşbebek mi olduğunu anlamak için insanın gidip çimdikleyesi geliyordu. Otelin kapısından çıkıp giden hatunların peşlerinden bir süre bakakaldılar.

★★★

Durumu ise daha sonra öğrendiler. Otelin gece kulübünde bir Rus revüsü çalışıyordu. O kızlar da revünün kızlarıydı.

Başkan Kamil'in buna hafiften canı sıkıldı.

Yöneticilerden Rıza'ya:

– Bir şey olacağından değil ama, sen gene de şu Osman hergelesine göz kulak ol... N'olur, n'olmaz... dedi.

"Osman hergelesi" dedi, takımın o yıl varını yoğunu verip transfer ettiği golcü santrafor **Osman** idi. Hani şu size daha önce anlattığım, 10 numaralı forma olayında, takımın emektar kaptanı Haydar'la didişen **Osman.**

Osman futbolculuğu yanında, zamparalığı ile de ünlüydü. Uçan sineği kaçırmaz, sahada top oynarken, tribünden bile karı kız ayarlardı. Başkan Kamil'in de şu önemli maç arifesinde korkusu oydu. Yönetici Rıza'yı onun için uyarmıştı.

Futbolcular ise o kızların otelde çalışan Rus revüsünün kızları olduğunu malzemeci Şevki'den öğrendiler. Artık lobiden ayrılmıyor Rus kızlarının yolunu gözlüyorlardı. Bu arada kızlar da bazen gelip lobide koltuklara oturuyorlar, bizimkilerin içleri eriyordu. Bir yandan da kızları sözümona kesmeye çalışıyorlardı.

O gün öyle geçti. Ertesi gün öğleden sonra takım antrenmana gitmiş, Başkan Kamil ise otelin lobisinde oturmuş, İstanbul'dan bir arkadaşı ile iş görüşmesi yapıyordu. Bir ara yanlarına yönetici Rıza geldi. İzin isteyip Kamil'le biraz görüşmesi gerektiğini söyledi. Kamil kalktı, lobinin diğer bölümüne doğru yürüdüler.

– Korktuğumuz başımıza geldi başkan... Dedi

soluk soluğa...

– Nedir ne o başımıza gelen korktuğumuz şey?...

– Osman... Osman araklamış karıyı... Hani şu sarışın, saçları beline kadar olan Rus kızını... Gidip araştırdım. Diğer futbolcuları falan sıkıştırdım. Göz kaş arasında işi bağlamış namussuz.

– Vay canına!...

– Sana daha da felaketini söyleyeyim başkan... Bizim Osman'la kızın odası yan yana imiş.

– Olacak şey değil.

– Bizim odalar üçüncü katta yan yana ya!... Bizim odaların en sonuncusunda Osman'la solbek Salih kalıyor. Bizim odaların bittiği yerde bu Rus revüsünün odaları başlıyor. En başta, yani Osman'la Salih'in odalarının yanında da Nataşa mıdır nedir?... O uzun saçlı Rus kızı kalıyor. Hepsini araştırdım. Kızı da... Gerçekten odası orası. İster misin Osman namussuzu şu yarınki hayati maç öncesi bu gece bir haltlar karıştırsın!...

Başkan Kamil beyninden vurulmuşa dönmüştü ama, pek belli etmek istemiyordu.

– Yapar yapar, hergele... Neyse ben hallederim... Dedi.

Osman kızı gerçekten de ayarlamıştı. Uzaktan uzaktan kesmiş, gülücükler göndermiş, birkaç kez asansöre sanki tesadüfmüş gibi birlikte binmeyi ayarlamış, sonunda kızınki gibi çat pat İngilizcesi ile işi bitirmişti. Zaten herifte şeytan tüyü vardı. Boş döndüğü pek görülmemişti.

Kız onu o gece revüye davet etmişti ama gelemeyeceğini söyleyip, **"gece odada"** falan filan gibi laflar etmişti. Kız da fıkırdayarak uzaklaşmıştı Osman'ın yanından.

★★★

Saat sabahın neredeyse üçü olmuştu. Osman uyuyakaldığı yatağından fırladı. Aslında uyanamayarak yandaki Rus kızının programını bitirip odasına dönmesini bekleyecekti ama, o kadar saat beklerken, daha sonra belki de hiç uyumayacağını düşünüp, biraz kestireyim demişti. Ama biraz fazla kaçırmıştı galiba. Karşı yatakta yatan Salih ise çoktan uyumuştu. Osman Salih'i dürterek uyandırdı.

– Salih... Şişşt Salih... Lan uyuyakalmışım. Kız odaya dönmüştür değil mi? Yan tarafı dinledim. Pek ses duyamadım.

Salih yatağında doğrultu. Gözlerini kırpıştırarak saatine baktı.

– Tabi dönmüştür. Dönmüştür de çoktan uyumuştur. Bu saate kalır mı lan. Saat neredeyse üçbuçuk.

– O zaman ben gidiyorum... Dedi Osman...

– Aman dikkatli ol... İdarecilere araklanırsan hayatın kayar...

– Yok yok balkondan geçeceğim odaya. O daha garanti.

Ve odanın balkonuna çıkan Osman ayağını şöyle bir atıp kolayca yan balkona geçti.

Balkon camını tıklatmaya bile gerek kalmadı. Hava zaten güzel, balkon kapısı aralıktı. Kız belki de onun balkondan gelebileceğini düşünmüş kapıyı aralık bırakmıştı. Osman sessizce içeri süzüldü. Kızın yatağına yaklaştı. İçersi çok karanlık olduğundan pek seçemiyordu ama kız gerçekten yatmış uyuyordu.

Osman yatağın kenarına ilişti. Elini uzattı. Eline gelen, kızın yorganın dışındaki omuzunu okşamaya başladı. Niyeti kızı tatlı tatlı, yavaş yavaş uyandırmaktı. Sonra elini daha ileri uzattı. Boynunu okşadı. Boynu ne kadar güzeldi. Boynunu okşamayı sürdürürken, karanlıkta pek seçemediği saçlarına doğru eğildi. Bir öpücük kondurdu. Yavaşça **"Nataşa"** dedi. Ve tam yorganı aralayıp içeri süzülüyordu ki... İşte ne olduysa da o sırada oldu. Önce...

– Yaktım ulan seni!...

Diye bir feryat yükseldi. Sonra ışık yandı. Yatağın içinde gözlerinde kıvılcımlar çakan Başkan Kamil doğrulmuş oturuyordu. Bir eliyle de Osman'ı gırtlağından yakalamıştı. Osman ise şaşkınlıktan ve korkudan fenalık geçiriyordu. Kamil'in elinden kurtulup koşacaktı ama nutku tutulmuş, dermanı kalmamıştı.

Kamil Osman'ı sille tokat, ite kaka koridora çıkardığında gürültüye uyanan tüm kattakiler odalarından fırlamış dehşetle olayı izliyorlardı.

Başkan Kamil, yönetici Rıza, Osman ve kızla ilgili haberi getirince otel müdürüne gitmiş allem etmiş kallem etmiş kızın odası ile kendi odasını değiştirmişti. Osman'ı enselemek için yatağa girip beklemişti. Sonra da uyuyakalmıştı.

Yönetici Rıza'ya:

– Lan Allah'tan tam zamanında uyandım. Enseledim hergeleyi... Diyordu.

Tekin Aral

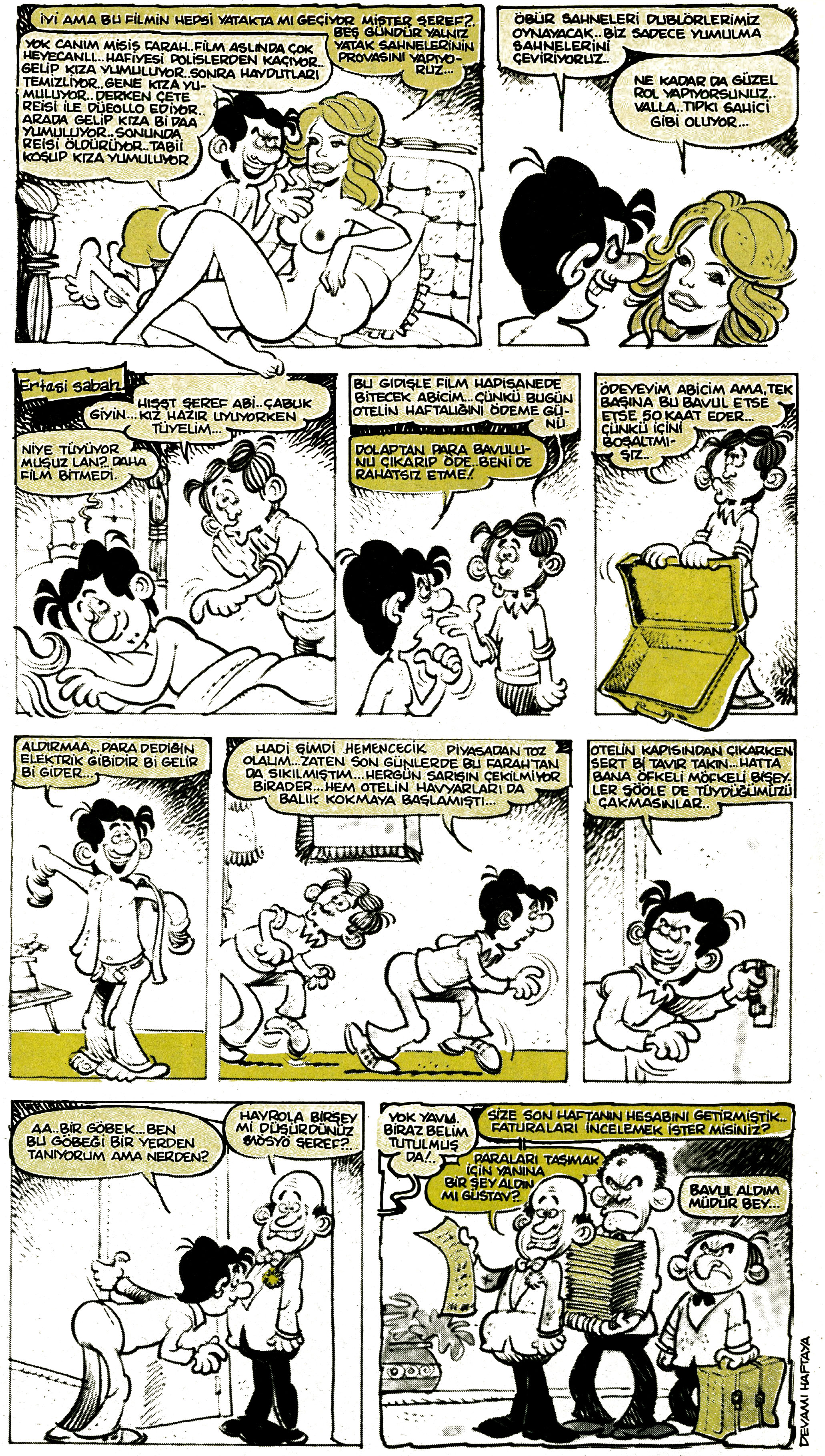

VUR EMRİ

- YAZAN: MURAT
- ÇİZEN: GÜRCAN GÜRSEL

AYILARLA DANS
SONER GÜNDAY
GÜYA BİR DE GADINIM OLACAKSIN. BENİ BU EN ZOR GÜNÜMDE YALNIZ BIRAKIYOSUN... HÜÜÜ...
YAV N'OLDU, NE DEDİM BEN. NİYE AĞLIYOSUN ?
AĞLARIM TABİ. HANİ ORMANDA AYULAR SALDIRDIYDI YA, SİZ KAÇTIYDINIZ. BEN HEYECANDAN BAYILDIM. BUNLAR BENİ KARGA TULUMBA KAÇIRDILAR. BİR MAĞARAYA GÖTÜRDÜLER. HEPSİ ÜSTÜME..
--ÇULLANDI... BENİ YİYECEKLER SANDIM. ÇOK GORKTUM. ÇETE REİSİ OLAN AYU DEDİ Kİ SENİ BIRAKIRIZ, AMA Bİ ŞARTIMIZ VAR.
EE, NEYMİŞ ŞARTLARI ?
ŞİMDİ BU AYU ÇETE REİSİ OLAN AYUNUN GIZ KARDEŞİ. BUNLAR ÜÇ KARDEŞMİŞLER. Bİ TANE DAHA GIZ KARDEŞLERİ VARMIŞ. AMA ÇİNGENELER ONU KAÇIRMIŞ. ŞİMDİ BUNLAR DA O KARDEŞLERİNİ BULMAK İÇİN SEFERBER OLMUŞLAR. BEN, O KARDEŞLERİNİ BULMALARI İÇİN YARDIMCI OLACAM. YOKSA BENİ YİYECEKLERMİŞ.
HII...
ZIRRRR
ALO ALO...
ALO SITKI... MERHABA. PLANIN BİRİNCİ BÖLÜMÜNÜ BAŞARIYLA GERÇEKLEŞTİRDİN. AFERİM. SIRA İKİNCİ BÖLÜMDE. ŞİMDİ BENİ İYİ DİNLE...
EVİNİN KAPISININ ÖNÜNE Bİ PAKET BIRAKTIK, ONU AL VE AÇ. İÇİNDE GEREKLİ TALİMATLAR YAZIYOR. ONLARI HARFİ HARFİNE AYNEN UYGULA. BAK, Bİ NUMARA YAPARSAN OYARIM BİLMİŞ OL. HADİ ŞİMDİLİK HOŞÇAKAL.
ÇITT!..
ALO ALO!..
BAKALIM NE PAKETİYMİŞ BU ?..
SITKI, BEN KORKUYOM. ZEVKER'İ ALIP ODAYA GİRİYOM. KAPIYI ÜÇ KERE TIKLAT, SEN OLDUĞUNU ANLIYAYIM. BAK, YOKSA AÇMAM KAPIYI HA.
BEN DE EVE GİDİYOM SITKI ABİ. HANIM MERAK ETMEYE BAŞLAMIŞTIR.
EVET, ŞİMDİ SENİ ÇÖZEYİM. ABİN ELBİSE GÖNDERMİŞ. BUNLARI GİYİP YARIN TURİZ KILIĞINDA SULTANAHMET'E GİDİP KARDEŞİNİ ARAYACAKMIŞIZ...
ÇOK YAKIŞTI GIZ... GEL ŞU PERUKLARI DA TAKALIM.
HİHİH.
HADİ ŞİMDİ BİRAZ UYUYALIM. SABAHINAN İŞE GOYULURUZ. SEN BU KANEPEDE YATABİLİRSİN...
KİM O?..
AÇ GIZ. BENİM.

AYILARLA DANS

SONER GÜNDAY

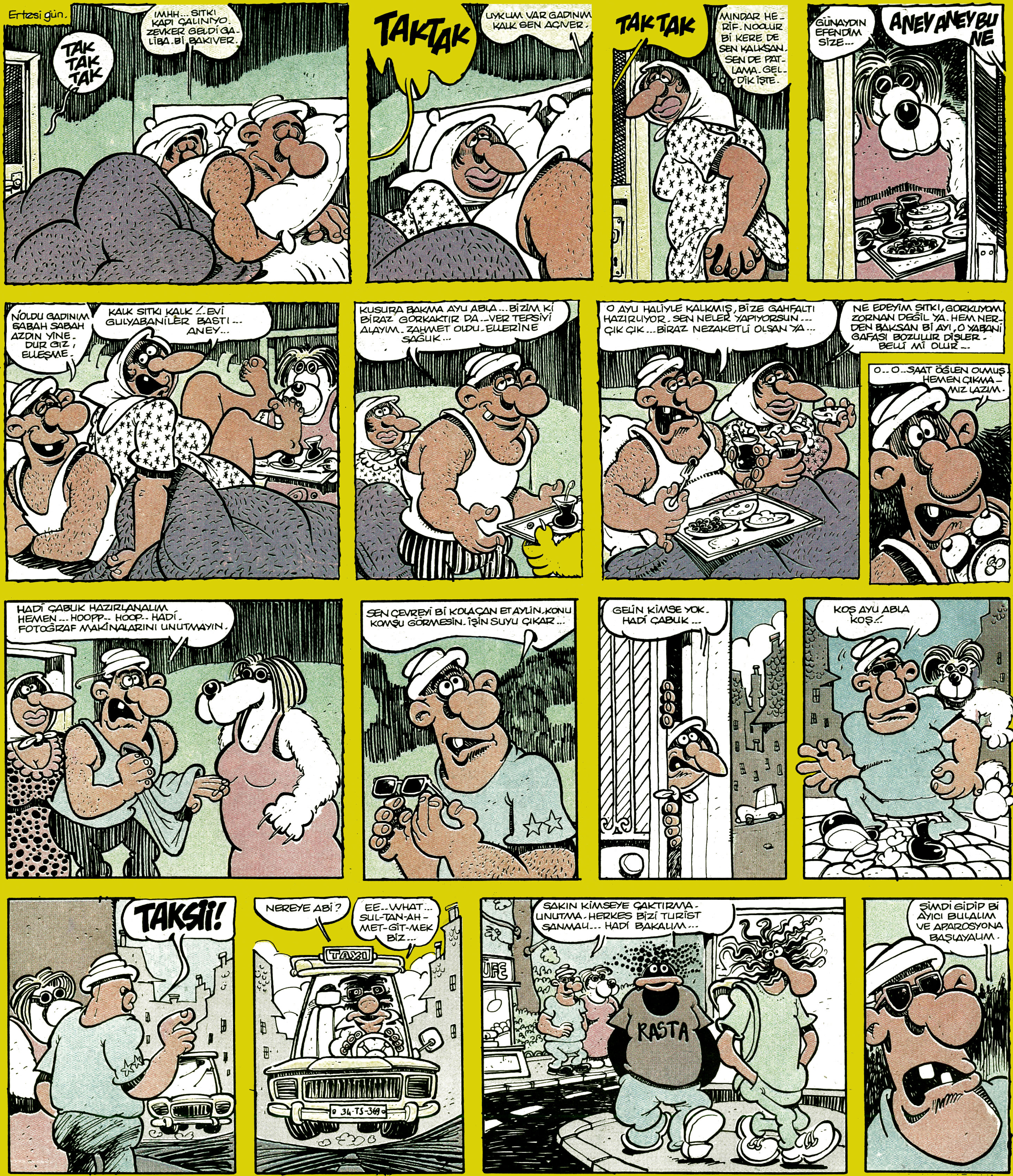

DEVAMI HAFTAYA

YEDİNCİ VİTES

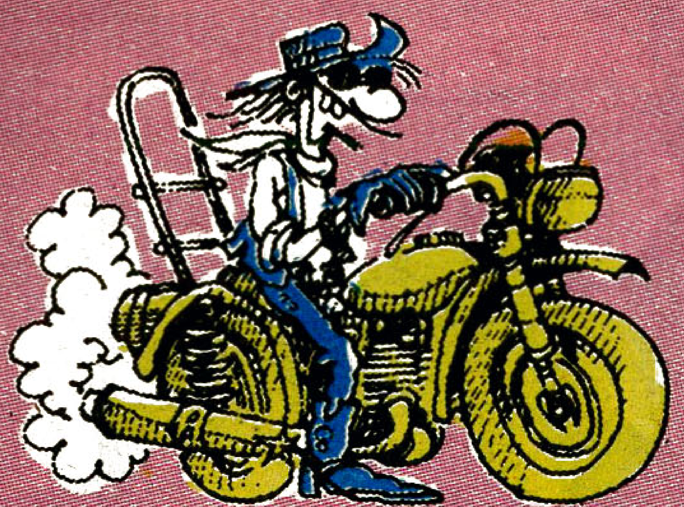

TAM GAZ GİDERKEN

- Dergideki renkli işlere gıpta etmekten içime kramplar girerken ne yapıp edip pund ve cebr ile ben de rengarenk bi numara çektim işte. Resim yakın tarih ürünlerimdendir. Nefesini bu yola tüketen Charlie Parker, Miles Davis, Chet Baker, John Coltrane ve bütün o yamyamlar için...
- Eğri oturup dooru konuşalım dedi dünya yamuklar federasyonu as başkanı Pizza Kulesi'nde yapılan onikinci genel kurul toplantısını açarken. Acemice bi el hareketiyle düz duran kravatını yamultup, çarpık kentleşelim, eğrelti otları ekelim oraya buraya, yün eğirelim, buruş buruş olalımm, çift ütü çizgili pantolon giymeyene hor bakalım, kahrolsun cetvel ve onun yandaşı gönye, pergel. Yaşasın yamuk diye haykırdı. Saçı ustaca eşektraşı kesilmiş, bi favorisi diğerinden itina ile uzun tutulmuştu, cebinden eğri büğrü bi dolmakalem çıkararak, yüce deftere "Deveye boynun niye eğri diyenin ta ebesini" diye yazdı italik bi stilde ve amblemleri olan yer elması rozetleri dağıtmaya başladı.
- Sol gözünü, budaktan esirgemedii için kaybetmişti, sağ gözünün de göz göre göre göze gelmesine ramak kala el sıkıştığı adama kolunu kaptırdı. Başı zaaten bi karış havadaydı ayakları hiç yere basmamıştı ezelden beri. Göğsünü geree geree bi hal olmuş, bi tek eti tırnaandan ayrılmamıştı. Hal böyle olunca "Hallowen Cadılar Gecesinde" en korkunç adam ödülü ona verildi.

DELİSİN

- Bira göbeğin varsa
- Bıyıklarını ha bire çimdikliyosan
- Sigaraya şööle bi bakıp, kafa atar gibi nefes çekiyosan.
- Pantolonunun kıçı oturmaktan parlamışsa
- Ayak ayak üstüne atınca çorabınla, paçan arasından kıllı bacaan görünüyosa
- Borsayı izleme eğilimin var gibi görünmeyi bi bok sanıyosan.
- Kızlar senin için fısıldaşıyosa
- Kafeteryada en kıytırık konumdaki masadan vazgeçemiyosan.
- Hep aynı kokuyu kullanıyosan
- Dolun aydan kıllanıyosan
- Terminatör II için şiir yazdıysan
- Islıkla zimbabve milli marşını kıvırtamıyosan
- Sinemada antrakta ayakta dururken başın dönüyo, miiden bulanıyosa.
- Pasonu hiç kaybetmediysen.
- Cebinde para unuttuğun gömlek, pantolon yıkama vukuatın yoksa.

TEK RESİMLİ DEV SERGİ

KUŞLAR

● LEVENT ÇANGA

SON

Ailem benim her şeyim...

TURGAY TÜYSÜZ

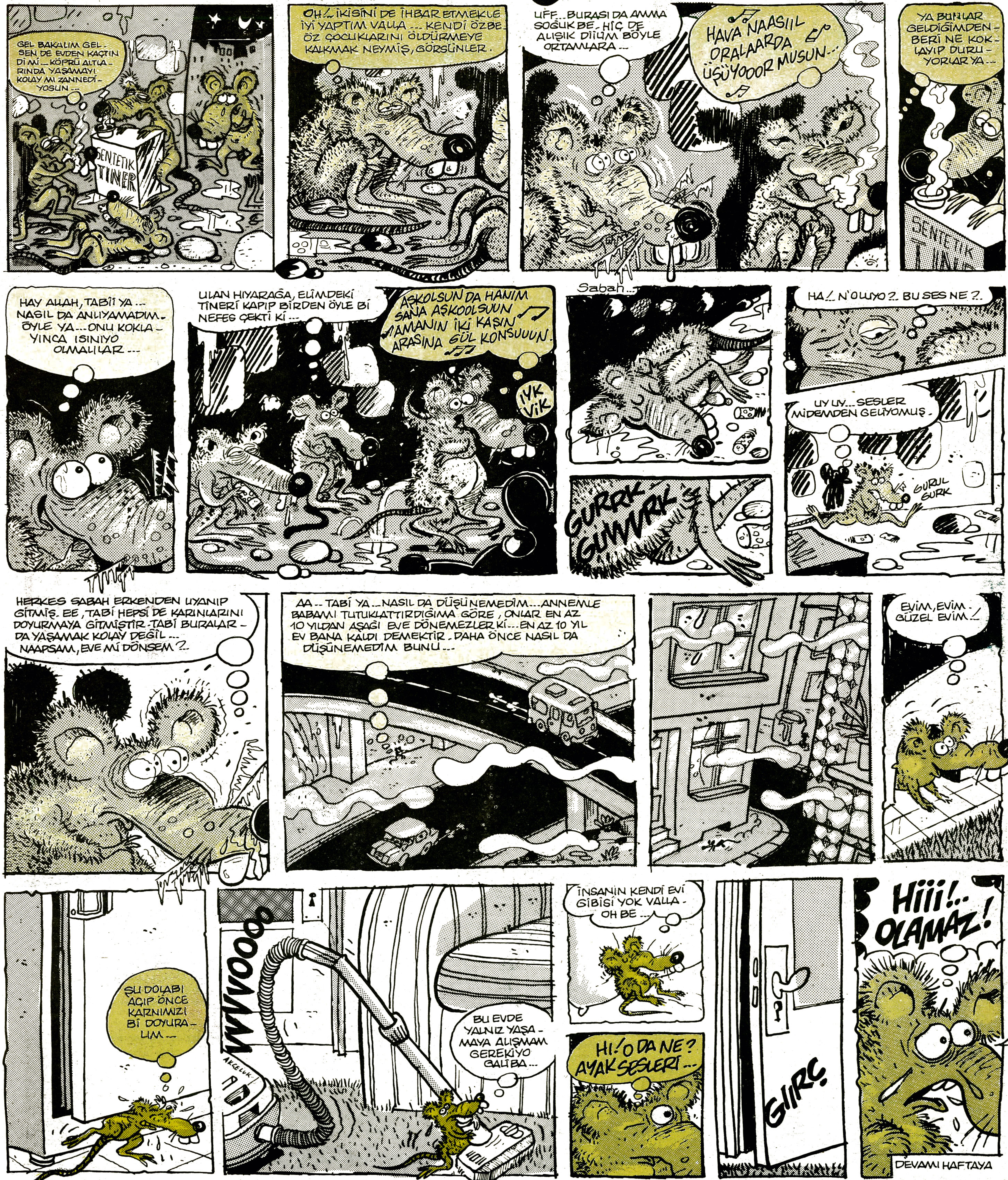

İŞTE HAYATINIZ

● MURAT ALPAY

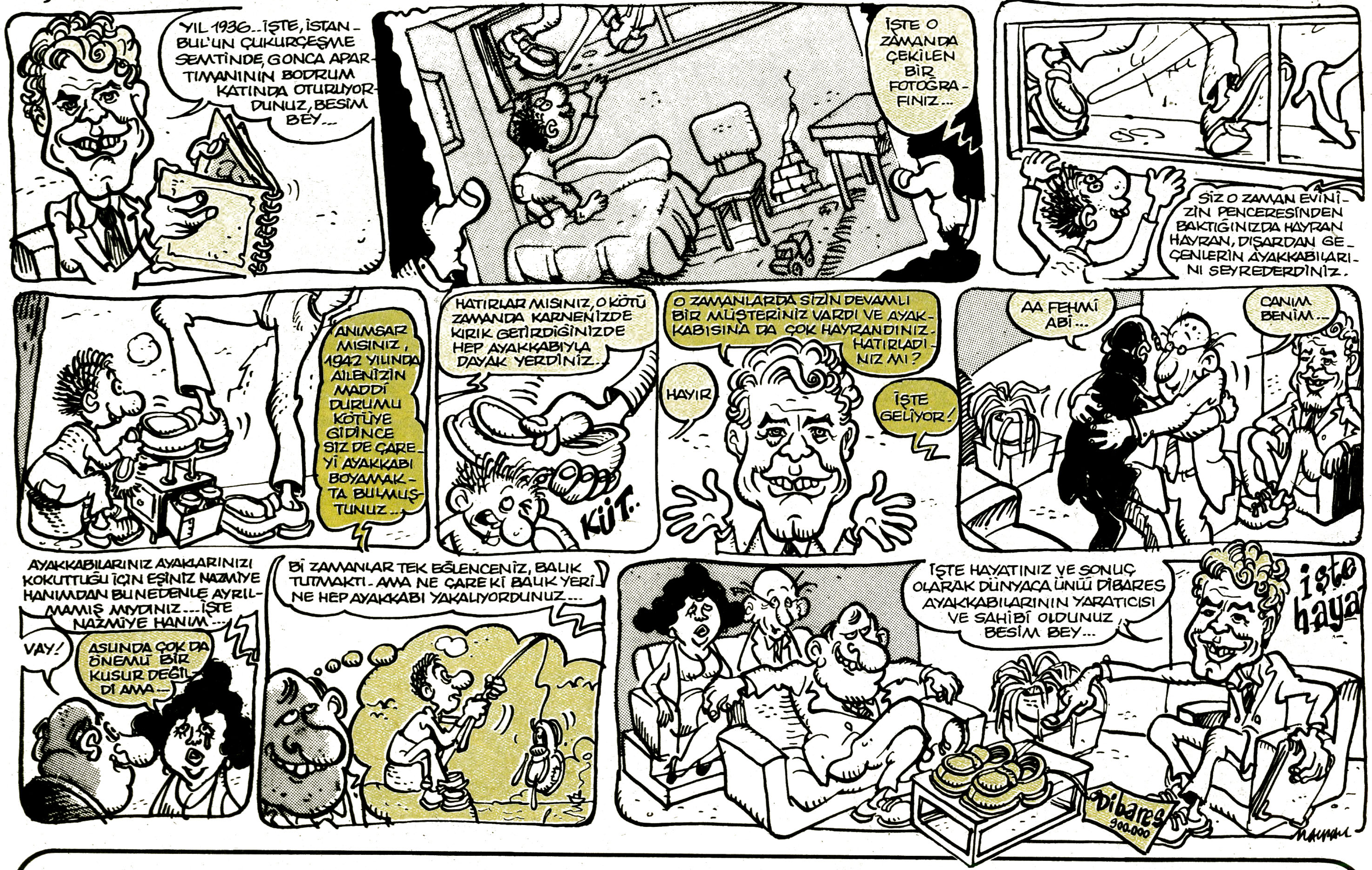

1991 GÜZ ETKİNLİKLERİ

Yaşam, ölüm, vs.
(şakalar geçiyor allı yeşilli)

Dr: Çok az ömrünüz kaldı...
Hasta: Ne kadar az?
Dr: Çok az... Çok çok az...
Hasta: Bir ay?...
Dr: Nerdee!... Çok az dedim... Az...Az...
Hasta: On gün?...
Dr: On gün mü?... On gün ha?... Ne kadar iyimsersiniz!...
Hasta: Beş gün?...
Dr: Daha az... Çok daha az...
Hemşire: İki gün?...
Hasta: Lütfen siz karışmayın... Konu çok hayati...

Hemşire: Ne halin varsa gör...
Dr: Hemşire haklı... Başının çaresine bak...
Hasta: İki gün?...
Noter: İki gün?...
Hasta: Siz?...
Noter: Ben noterim... Önemli şeyleri not ederim...
Hemşire: Sizle daha önce görüştük mü hiç?
Noter: Evet... Ön sevişme bile yaptık...
Dr: İlginç!... Ne zaman?...
Noter: Yalan söyledim...
Hemşire: Hayır, doğru söyledi... Ön seviştik...
Dr: Ne zaman?...
Noter: Sevişmedik...
Dr: Ne zaman?...
Hemşire: Daha bu sabah... Bu sabah ve yarın sabah...
Dr: İşe o yüzden mi geç kaldınız?...
Hasta: Bence o yüzden...
Noter: Bence de...
Dr: Söylemiş miydim, çok az ömrünüz kaldı?...
Noter: Benim mi?...
Hemşire: Sen hasta mısın?...
Avukat: Hakaret ediyorsunuz ama...
Hemşire: Sen onun avukatı mısın?...
Avukat: Evet...
Noter: Sevişmedik...
Hasta: İki gün?...
Dr: Ne iki gün?...
Hasta: Ömür olarak... Kalan süre olarak...
Dr: Daha az... Az...
Hemşire: Bir gün?...
Noter: 24 saat...
Dr: Kenya'nın başkenti?...
Noter: Nairobi...
Hasta: Bravo...
Dr: Gidicisiniz... Yazık...
Hasta: Can çıkmadan huy çıkmaz...
Noter: Türk Atasözü...
Hemşire: Ölenle ölünmez...
Avukat: Çıkmadık candan umut kesilmez...
Noter: Sevişmedik...
1. Zengin: Söylenecek fazla söz yok...
Dr: Çok az ömrünüz kaldı?...
Hasta: 20 saat?...
Dr: Daha da az... Az mı az...
Hemşire: 20 saat?...
Dr: O kadar bile değil...
Hasta: Yanlışlık oldu...
Hasta: 15?...
Noter: Daha da az...
Hasta: Sen karışma orospu...
Orospu: Sensin...

1. Zengin: Kefenin cebi yok... Söylenecek fazla söz yok...
2. Zengin: Haklısınız...
4. Zengin: 3. Zengin nerde?...
Hasta: Konuyu dağıtmayın... Gerçekten ön sevişme yaptınız mı?...
Hemşire: Hayır...
Hemşire: Evet...
Noter: Nasıldım ama?...
Hemşire: Bir ölüden farksızdın...
Dr: Ölü?... Birisinin çok az vakti kaldı...
1. Murat: Aylardan kasımdı, üşüyorduk...
Noter: 10 saat?...
Dr: O kadar da değil...
Orospu: 8 saat?...
Dr: Daha da az...
1. Zengin: Söylenecek fazla söz yok...
Hasta: Siz kimsiniz?...
1. Zengin: Zenginim...
2. Zengin: Allaha şükür zenginiz biz...
Hemşire: Ne güzel...
Hasta: Ne güzel?...
Noter: Zenginlik...
Hırsız: 6 saat?...
Dr: Bir hırsızla konuşamam...
Hemşire: O hırsız ama, aynı zamanda 3. zengin...
Hasta: 6 saat?...
Dr: Evet, 6 saat...
Hasta: 6 saat sonra ölecek miyim?...
Noter: Sevişmedim...
Zenginler: Sevişmedik...
Hasta: Herkes bir gün ölecek...
Dr: Doğru, ama senin sadece 5 saatin kaldı...
Avukat: Demin 6 saat demiştiniz...
Dr: Morali bozulmasın diye öyle söyledim...
Noter: Herşey boş...
Hemşire: Siktir...
Dr: Son olarak söyleyeceğin bir şey var mı?...
Avukat: Var...
Hemşire: Size sormadı...
Noter: Kime sormadı?...
4. Zengin: Bana...
Dr: Hayır, hırsıza sormadım...
Kedi: Sevişilmedi...
Hasta: 8 saat?...
Dr: Daha az... Çok daha az...
Hasta: Nerden biliyosunuz?...
Noter: Tıp...
Dr: Söylenecek bir - iki şey var, ama söylemem...

Vedat Özdemiroğlu

YEŞİL MASAL

SUAT GÖNÜLAY

ÖZET
Levent ve kız arkadaşı Aslı paralarını kaybederler. Geçtikleri bir köyden ikiyüzbin lira çalıp kaçarlar... Köylüler peşlerindedir...

KOMİK VE DİDAKTİK RESİMLİ ROMAN = 7 × 8 = 56

● ZAFER TEMOÇİN

ÖZET: Kahramanımızın adı Rasim'dir... Yıllarca süren silik bir hayattan sonra, içindeki güçlü ve kurnaz kişilikler harekete geçip Rasim'den ayrılmışlardır .

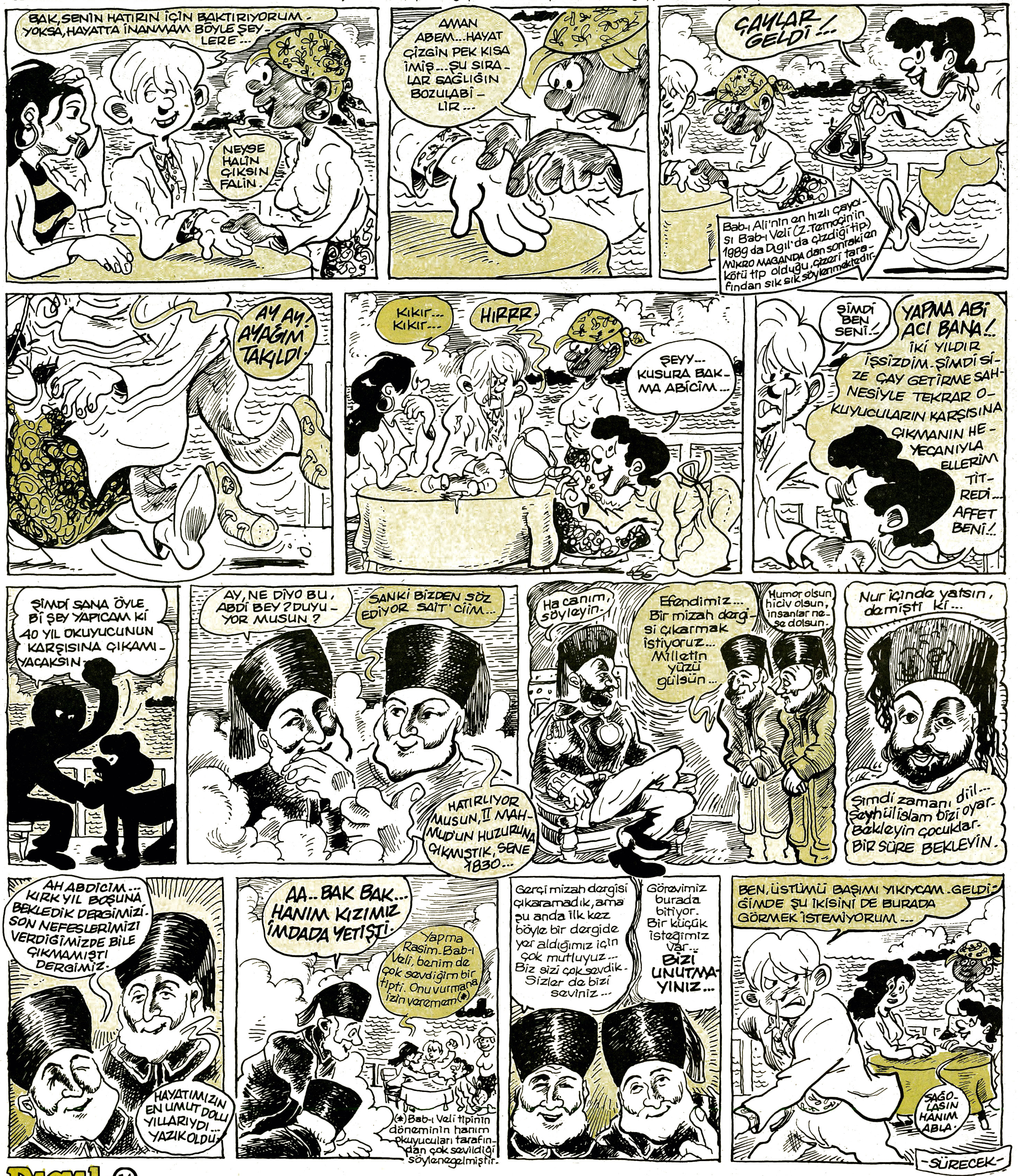

PES BE BROTHER...

● YAZAN: TURGAY TÜYSÜZ
● ÇİZEN: ŞEVKET YALAZ

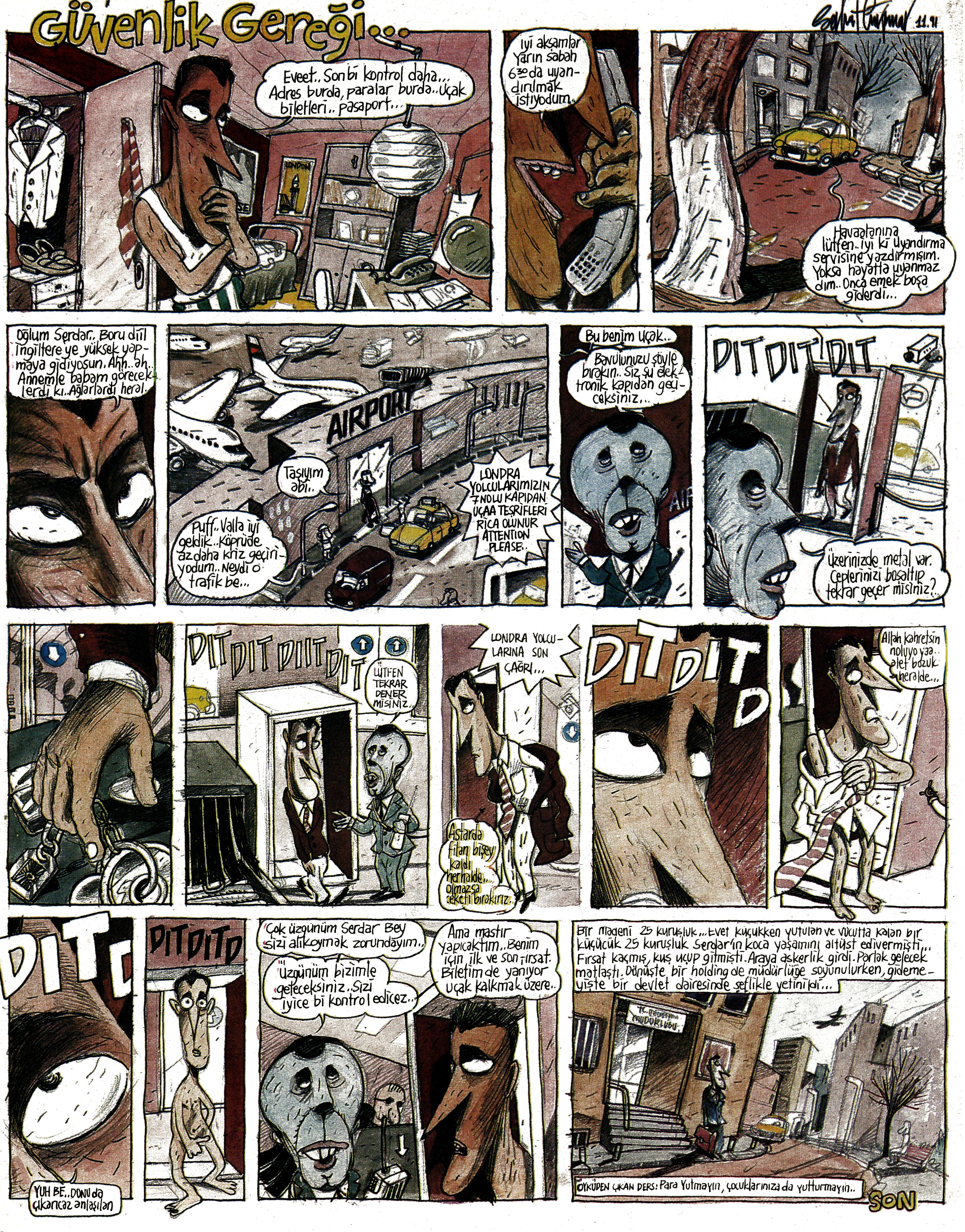
Güvenlik Gereği...
11.91
Eveet.. Son bi kontrol daha... Adres burda, paralar burda.. Uçak biletleri.. pasaport...
İyi akşamlar Yarın sabah 6³⁰da uyandırılmak istiyodum...
Havaalanına lütfen.. İyi ki uyandırma servisine yazdırmışım. Yoksa hayatta uyanmazdım.. Onca emek boşa giderdi...
Oğlum Serdar.. Boru diil İngiltere ye yüksek yapmaya gidiyosun. Ahh.. ah.. Annemle babam görecekler di ki.. Ağlarlardı heral.
AIRPORT
Taşıyım abi..
Puff.. Valla iyi geldik.. Köprüde az daha kriz geçiriyodum.. Neydi o trafik be...
LONDRA YOLCULARIMIZIN 7 NOLU KAPIDAN UÇAA TEŞRİFLERİ RİCA OLUNUR ATTENTION PLEASE.
Bu benim uçak..
Bavulunuzu şöyle bırakın.. Siz şu elektronik kapıdan geçeceksiniz...
DIT DIT DIT
Üzerinizde metal var. Ceplerinizi boşaltıp tekrar geçer misiniz..?
DIT DIT DIIT DIT
LÜTFEN TEKRAR DENER MİSİNİZ..
LONDRA YOLCULARINA SON ÇAĞRI...
Astarda filan bişey kaldı heralde... olmazsa ceketi bırakırız.
DIT DIT D
Allah kahretsin noluyo ya.. alet bozuk heralde...
DIT D
DIT DIT D
YUH BE.. DONU da çıkarcaz anlaşılan
Çok üzgünüm Serdar Bey sizi alıkoymak zorundayım..
Üzgünüm bizimle geleceksiniz. Sizi iyice bi kontrol edicez...
Ama mastır yapıcaktım.. Benim için ilk ve son fırsat. Biletim de yanıyor uçak kalkmak üzere..
Bir madeni 25 kuruşluk... Evet küçükken yutulan ve vücutta kalan bir küçücük 25 kuruşluk Serdar'ın koca yaşamını altüst edivermişti... Fırsat kaçmış, kuş uçup gitmişti. Araya askerlik girdi. Parlak gelecek matlaştı. Dönüşte bir holding de müdürlüğe soyunulurken, gidemeyişte bir devlet dairesinde şeflikle yetinildi...
MÜDÜRLÜĞÜ
ÖYKÜDEN ÇIKAN DERS: Para Yutmayın, çocuklarınıza da yutturmayın..
SON